№ 141 ՇԱԲԱԹ ՅՈՒԼԻՍԻ 1

1906

ԵՐԵՍՈՒՆՉՈՐՍԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

ՇԱԲԱԹ ՅՈՒԼԻՍԻ 1 № 141

Տարեկան գինը 10 րուբլի. կէս տարվանը 6 րուբլի. առանձին համարները ամէն տեղ 5 կոպէկով.

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցէն. Тифлисъ, редакція «Мшакъ». Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».

Տէլէֆօն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (բացի կիրակի և սուն օրերից)

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամէն լեզուով.

Յայտարարութիւնների համար վճարում են իւրաքանչիւր տողատեղին 10 կոպէկ.

Տէլէֆօն № 253.

ԲԱՑՎԱԾ Է ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՄՇԱԿ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԼՐԱԳԻՐ

ՆԵՐԿԱՅ **1906** ԹՒԱԿԱՆԻ ՀԱՄԱՐ

(34-ՐԴ ՏԱՐԻ)

ԲԱԺԱՆՈՐԱԳԻՆԸ. «Մշակի» տարեկան գինը 10 րուբլի է, տասն և մէկ ամսվանց նոյնպէս 10 ր., տասը ամսվանը՝ 9 ր., ինն ամսվանը՝ 8 ր., 8 ամսվանը՝ 7 ր., հօթ և վեց ամսվանը՝ 6 ր., հինգ ամսվանը՝ 5 ր., չորս ամսվանը՝ 4 ր., երեք ամսվանը՝ 3 ր., երկու ամսվանը՝ 2 ր. և մի ամսվանը՝ 1 րուբլի՝ յուլիսի 1-ից մինչև 1 հոկտեմբերի 2 րուբլի։

ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆՆԱՆ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ. Ամերիկայի բաժանորդները պէտք է վճարեն տարեկան 6 դօլար. Եւրօպայի բաժանորդները՝ 30 ֆրանկ. Պարսկաստանի բաժանորդները՝ 10 րուբլի։

«Մշակին» դրվել կարելի է ՄՓԲԱԳՐԱՏԱՆԸ. (Բազարնայա և Բարօնսկայա փողոցների անկիւնը). Մաորագրվել կարելի է միայն ամսի 1-ից։

Կայսրութեան ուրիշ քաղաքներից «ՄՇԱԿԻՆ» գրվելու համար և առհասարակ նամակներ և ծրարներ ուղարկելիս, պէտք է դիմել հետեւեալ հասցէով։ ТИФЛИСЪ, Редакція „МШАКЪ“ իսկ արտասահմանից՝ TIFLIS, Rédaction du journal «MSCHAK».

Յայտարարութիւններ ընդունվում են բոլոր լեզուներով։

ԱՓԱՌԻՒ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՉԷ ԸՆԴՈՒՆՎՈՒՄ

ԹԻՖԼԻՍԻ ՀՈԳԱՎԱՐԱՆ

Թիֆլիսի ժողովարանի ասպետների խորհուրդը յայտնում է իր գիտութիւն պ.պ. անդամների, փոխանդամների և ժամանակաւոր յաճախողների, որ երեքշաբթի և շաբաթ օրերը, ընտանեկան երեկոյթների ժամանակ, ամառային շրջութեան մէջ նուագում է սորունն նի նուագախումբը կապկովկասեր Մաշների դեկավարութեամբ։ Այդ երեկոները աշակերտները և երեխաները չեն նեռ թողնվում, իսկ մեացած օրերը նրանք կարող են յաճախել մինչև երեկոյեան ժամը 9-ը, միմիայն ծնողների հետ, նեղկայացնելով ժողովարանի պատասենակից արված կօնտրամարկաներով, որոնք արվում են ամեն օր երեկոյեան ժամը 8-ից մինչև 11-ը։ առ (ամ. 1,6,9) 1—3

ՀՐԱՒԷՐ

Չիզրաշէնի եկեղեցու պ.պ. ծխականները հրաւիրվում են ժողովի նոյն եկեղեցում կիրակի, յուլիսի 2-ին, ցերեկվայ 12 ժամին, խորհրդակցելու հետեւեալ հարցերի մասին։

1. Չիզրաշէնի երկսեռ դպրոցների կարիքների և բարեկարգութեան։

2. Եկեղեցու ներքին և արտաքին բարեզարդութեան։

3. Երեցփոխի 1905 թ. հաշիւը քննելու (այս հարցի մասին երկրորդ ժողովը է)։

4. Նոր երեցփոխ ընտրելու։

Որովհետև առանձին հրաւէրներ չեն ուղարկվելու, ուստի խնդրում ենք անպատճառ շնորհ բերել և հնարաւորութիւն տալ վերոյիշեալ անյետաձգելի և անհրաժեշտ հարցերը կարգադրելու։

Չիզրաշէնի եկեղեցւոյ Գ. աւ. քհ. Աբուլանց
Երեցփոխ Ա. Քալանթարեանց
(շ.կ.) առ 1—3

№ 4
„ԽԱԹԱԲԱԼԱ“

Երդիծաբանական շաբաթաթերթի լոյս կը տեսնի շաբաթ, յուլիսի 1-ին։

№№ 1, 2, 3 և 4 վաճառվում են Թիֆլիսում խմբագրատանը և լրագրավաճառների մօտ, նոյնպէս և Բագու, Գանձակ, Երևան, Էջմիածին, Ղարս, Ալէքսանդրօպոլ, Արզրում, Խալցխա, Ախալքալաք, Բաթում, Փոթի, Սուրամ, Ախալցիխէ, Սուսրօպոլ, Պետրիզօրսկ, Մօզդոկ, Ղզլար, Վլադիկավկազ, Գրօզնի, Դուբա, Աստրախան, Մօսկվա, Շուշի, Սղնախ, Կազուախ, Նուխի, Ագուլիս, և ուրիշ քաղաքներում։ Հասցէն՝ Тифлисъ, редакція Юморо-Сатирич. журнала «Хатабала».

Խմբագիր-հրատարակող՝ Աստ. Երիցեան
(ու. շ.) 2—2

Բազում սիսկի է լոյս տեսնել հայերէն և թուրքերէն լեզուներով

„ԿՕՉ–ԴԷՎԵՏ“

լրագիրը, որ բացառապէս նուիրված է հայ-թուրքական ընկերակցութիւններին նպատակ դնելով վերջ տալ ցաւալի եղբայրասպանութիւններին. սրանով կոչ է անում այն բոլոր անձերին, որոնց համար թանգ և նուիրական է այդ նպատակը, շտապել թէ բաժանորդ դրվելով և թէ նիւթական նպաստներով աջակցել նրան և կարիւրին չափ շատ տարածել թերթը իրանց շրջաններում։

Լրագրի հասցէն է։ Баку. Редакція газеты «Кочъ-Дэветъ», у. Барятинской и Милютинской, д. Султановой.

առ. (չ.շ.) 5—5

ՇԱՐՈՒՆԱԿՎՈՒՄ Է

„ՄՈՒՐՃ“

ամսագրի բաժանորդագրութիւնը։

Բաժանորդագիրը տարեկան 10 րուբ.։ Ծբեխական գպրոցների ուսուցիչների, աշակերտների, ուսանողների, գիւղացիների, արհեստաւորների և բանւորների համար 8 րուբլի։ Ամսավճարով բաժանորդագրվոլ է 85 կօպէկ։ Բաժանորդագրութիւնը Թիֆլիսում բացի խմբագրութիւնից (Ճավճավաձեան փող., տ. № 12) ընդունվում է նաև «Գուտասնդրերգ» գրախանութում (Երևանեան հրապարակ)։ Դրսից դիմել՝ Тифлисъ «Мурчъ».

«ՄՈՒՐՃ»-ի յուլիսի համարը (1906 թ. № 7) լոյս է տեսնելու յուլիսի 1-ին և չի ուղարկվելու այն բաժանորդներին, որոնք չէն լրացրել այս տարվայ բաժանորդավճարը։

(առ.) 5—5

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Հոգաբարձական իրաւունքները. Վերջին տեղեկութիւններ. Հողային խնդիրներ. Շարժումներ. Հայկական բարեգործական ընդհանուր միութիւն. Գեղեցիկ բայց ապարդիւն խորհուրդներ. Անբիծ ժողովը և Շիրակի պահանջութեան հարցը. Ուսուցչական համաժողովը. Վերջ չը կայ. Մոռացված անկիւնները. Թատրօն և երաժշտութիւն. Նամակներ Մխբագրութեան ներքին լուրեր. Պետական Դուման. ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ. — ԱՆՁՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.— ԲԱՆԱՄԻՐԱԿԱՆ։

ՀՈԳԱԲԱՐՁԱԿԱՆ ԻՐԱՒՈՒՆՔՆԵՐԸ

VII

Մենք ասացինք, որ Անանեան և Ներսիսեան գպրոցների հոգաբարձութիւնների գործողութիւնները ուսուցիչներին արձակելու կամ նախկին պաշտօններում թողնելու վերաբերութեամբ կրում են ոչ թէ իրաւաբանական, այլ բարոյական բնաւորութիւն։

Մենք նոյնպէս ցոյց տուինք, թէ ինչ դժուարութիւնների մէջ է ընկել Ներսիսեան գպրոցի հոգաբարձութիւնը, որը դեռ իրապէս իր պաշտօնավարութեան մէջն է, իսկ, միևնոյն ժամանակ, կարող է մի քանի ժամանակից յետոյ թուղթ ստանալ, թէ նոր հոգաբարձութիւնը հաստատված է և ուրեմն պէտք է նա հեռանայ, գործերը յանձնելով նոր կազմութեան։

Այդ դժուարութիւնները մի կողմից, իսկ որոշ կարգադրութիւնների անհրաժեշտութիւնը միւս կողմից դրել էին հոգաբարձութիւնը ծանր վիճակի մէջ։

VIII

Երէկվայ մեր յօդուածում մենք ասացինք, թէ հոգաբարձութիւնը կարող էր իր մի քանի որոշումները կայացնել պայմանաւոր կերպով, աչքի առաջ ունենալով նոր հոգաբարձութեան մօտալուտ գալը։

Բայց այդ տեսակ գործողութեան մի եղանակի ընդունել-չընդունելը կախված է մի շարք հանգամանքներից և նախատեսութիւնից։

Ի՞նչ պայմանական որոշումներ, օրինակ, կարող էին տեղի ունենալ։

Օրինակ, հոգաբարձութիւնը կարող էր յայտնել ուսուցիչներին, թէ նրանք եթէ բացառական պատահանն չը ստացան հոգաբարձութիւնից մինչև դեկտեմբ յուլիսի 1-ը կամ յուլիսի 15-ը՝ այն ժամանակ կը համարվին հաստատված իրանց պաշտօններում։

IX

Կարելի է ենթադրել, որ մի որոշ ժամանակամիջոց սահմանելը այն նպատակութիւնը կունենար, որ գոնէ մինչև այդ ժամանակ նոր հոգաբարձութիւնը հաստատվեր, մանեը իր պաշտօնավարութեան մէջ և կարողանար իր կարգադրութիւնները անել ուսուցիչների վերաբերութեամբ։

Սակայն հոգաբարձութիւնը բացարձակապէս մեղադրել՝ թէ ինչու նա այդ կամ դրա նման մի որ և է պայմանական որոշում չէ կայացրել՝ դժուար է, որովհետև, որքան մեզ յայտնի է, Ներսիսեան դպրոցի հոգաբարձութիւնը մի քանի տարի սրանից առաջ, երբ հանգամանքները դրված, որոշում էր կայացրել՝ հոգաբարձութիւններից յետոյ, ամառվայ արձակուրդից առաջ յայտնել ուսուցիչների մեալ չը մեալու վճիռը։

Բացի այդ, հոգաբարձութեան մէջ մի քանի անգամ հարց էր ծագել, որ ուսուցիչները համարվեն գպրոցի պաշտօնեան մինչև այն օրը, երբ նրանց կը հրաժարեցնեն որ և է պատճառով։

Պայմանական որոշումներ կայացնելը մի գործ է, որ կախված է մի շարք հանգամանքների և նկատումների ազդեցութիւնից։

X

Անկասկած է մեր բոլոր ասածից, որ Ներսիսեան գպրոցի հոգաբարձութեան առաջ դրված է եղել մի փափկանկատ հարց լուծման համար։

Անկասկած է և այն, որ նոր հոգաբարձական կազմ ընդրող հասարակութիւնը կը ցանկանար տեսնել այդ կազմը օր առաջ գործի գլուխ կանգնած և գպրոցի դեկավարութիւնը իր ձեռքը վերցրած։

Բայց ինչ կարելի է անել երբ հնին նորով փոխարինելը դեռ տեղի չէ ունեցել. իսկ գպրոցի հոգաբարձութեան վրա, լինի նա հին թէ նոր՝ այդ միևնոյն է, ծանրացած են որոշ հերթական գործեր, ընթացիկ պարտաւորութիւններ։

Եւ մենք միայն մի բան կարող էինք ասել, թէ ամեն մի խոշոր կարգադրութիւն, կարելիութեան դէպքում, պէտք էր յետաձգել, իսկ կարգադրել միայն անհրաժեշտը և ընթացիկը։

XI

Ուշադիր հարց է առաջ գալիս թէ ինչպէս համարել ուսուցիչները հրաւիրելու գործը. հերթական մի հարց թէ այնպիսին, որ կարելի կը լինէր յետաձգել մի աւ ժամանակ։

Որ հարցը հերթական և ընթացիկ է, դա անառարկայ է, բայց թէ կարելի էր նրան յետաձգել և այն էլ որքան ժամանակով յետաձգել, դա մի հարց է, որ վէճերի տեղիք է տալիս։

Մենք կարող էինք ցանկալ, որ հոգաբարձութիւնը պայմանական որոշում կայացրած լինէր, բայց այն բանի համար, որ նա չէ կայացրել այդպիսի որոշում, անկարելի է անմիջական մեղադրանքներ բարդել հոգաբարձութեան վրա։

Ա. Քալանթար

ՎԵՐՋԻՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

—

Մեզ հաղորդում են Երևանից, որ յունիսի 29-ին առաւօտեան ժամի 4-ին պայթիւնից քանդվել է Ռուբէն Յովսէփեանցի առուը։ Սպանվել են երկու ձիերևաներ, ծանր վիրաւորվել են երեքը, երկուսն էլ թեթև կերպով։ Քննութիւն և պեղումներ են կատարվում։

—

Դաղստանի շրջանի Թէմիր-Խան-Շուրայի ոստիկանապետը գեկուցանում է Փոխարքային, որ յունիսի 26-ին այնտեղ պարսկահպատակ Մահմէդ Ալէքպէր օղլին, հարբած դրութեամբ մանում է տեղական հայ վաճառական Սաֆարեանի խանութը և գաշտնով սպառնալով նրանից փող է պահանջում։ Ստանալով 8 րուբլի, Մահմէդը գնում է։ Կէս ժամից յետոյ յիշեալ պարսիկը նորից է վերադառնում Սաֆարեանի մօտ և նորից մերկացնելով դաշոյնը փող է պահանջում։

Սաֆարեանը զայրացած տարճանակի գնդակի մի հարուածով վիրաւորում է պարսիկին ոտից։

Տարճանակի ձայնից դուրս են վազում Սաֆարեանի հայրն ու եղբայրները և իրանք ևս տարճանակ են արձակում խանութից դուրս եկող պարսիկի վրա։

Գնդակի ձայն լսելով մօտ է վազում հերթապահ գօրավօվոյը և կալանաւորում վիրաւորված Մահմէդ Ալէքպէր օղլուն և ուղարկում է ոստիկանատուն։ Իսկ Սաֆարեան եղբայրները հետևանքից երկիւղ կրելով փակվում են իրանց խանութում։

Այդ միջոցին մի խումբ պարսիկ վաճառականներ, չը նայելով ցոյց տրված ընդդիմութեան, այնուամենայնիւ կարողացան մօտենալ Սաֆարեանի խանութին, ուր վիրաւորվել էր պարսիկը և տարճանակներից մի քանի գնդակներ արձակեցին խանութի դռան ու պատուհաններին, բայց օգնութեան հասան գօրավօվոյները և շնորհիւ մի քանի խոհեմ թուրքերի միջամտութեան, յաջողվեց ցրել պարսիկ վաճառականների ամբոխը։

—

Սեվաստօպոլ, 29 յունիսի։ (Պաշտօնական թղթակցից)։ Ծովապետ Զուխնինի դիակը պալատ բերվեց։ Ցանցանքի մէջ կախաձվում է նաւաստի Ակիմովը և «Հօլանդիա» ամարանոցի պարտիզպանի օգնականը, պատահարի մամենտին անյայտացել է։

(Հեռ. Գործ.)

—

Վլադիկաւկաս, 28 յունիսի

Երէկ, յունիսի 27-ին, Շօլրու Աւազիտաւ և Զօրանքարայի թուրքերը, զինված տրագաձիգ հրացաններով, անցնում էին յայտերով իրթախուած, ինչպէս ժողովրդական լեզուով ասում են «ամաւհերը պտուտած», յարձակվեցին վաղարշապատի գաշտում աշխատաւորների և նախրի վրա։

Անմիջապէս դէպքի տեղը վազեցին պ. պրիստաւի առաջնորդութեամբ մի քանի հօզակներ և ստրաժնիկներ։ Երիտասարդութիւնը, լցված անցեալի գառն փորձով, շտապեց գրանց յետևից։ Մի ակընթարթում խաղաղ գաշտը պատերազմի գաշտի վերափոխվեց։

Քահանաւոր կանանց և հնձաւորների ուրախ լէլէների փոխարէն երգեցին հրացանների համազարկերը, որոնք իսկապէս շատ մեղամաղձոտ էին։ Մինչ երիտասարդութեան օգնութեան հասնելը, մերոնք, պ. պրիստաւը, ստրաժնիկները և կօզակները, երեք կողմից պաշարված էին հարբուրաւոր թուրքերով։ Րոպէն հրիտքական էր։ Երիտասարդութիւնը միանգամից արդարացրեց իր վրա դրված յոյսը։

6 ժամ անընդհատ կռուեցաց յետոյ, թուրքերը կամաց կամաց յետ նահանջեցին դէպի իրանց գիւղերը, թողնելով իրանց դիերը մէկ դիակ և շատ ականատեսների ասելով 10—15 դիակները հեռուները տարան, իսկ մենք ոչ մի վիրաւոր չունեցանք, բացի պրիստաւի ձիուց, որը սպանվել էր սկզբից և 7 ձիու գողանալուց (2-ը ստրաժնիկներին է, 2-ը վանքինը և 3-ը երիտասարդներին, որոնք դէպքի տեղումը թողել էին և ոտքով կռւել, օգտվելով հանգամանքից թուրքերը փախցրել էին։

Ուսումնասիրութիւնը անմիջապէս հեռագրեց Երևան գնեռալ-նահանգապետին դէպքի մասին և խնդրեց անմիջական օգնութիւն թուրքերից պաշտպանվելու։

Գաւառապետը բացակայ էր գիւղից։ Շնորհակալութեան արժանի է օբ. Վ. Աւետիքեանի օրինակելի արարքը, որը տեսնելով իր եղբայրների դրութիւնը, հեռը վերցնելով մեծ քանակութեամբ սառուց, հաց և վիրակապեր, շտապեց դէպքի վայրը, որքան որ կարելի է օգնել և մխիթարել կուռղներին։

Թուրք խուժանը յետ նահանջելով իր վրէժը լուծեց գնաժարզավարի» այրելով մերձակայ հարևան հայ գիւղի ցորենի տեղերը։

Լսելով, վեհափառը կարգադրել է, որ պրիստաւի սպանված ձիու փոխարէն Վանքի գոմանոցից մէկ լաւ ընծայուն նրան։

Գ. Ազազեան

—

«Իրազ» լրագիրը Երևանի իր սեփական թղթակցից ստացել է հետեւեալ հեռագիրը.

Երևան-Բագու, յունիսի 27-ին։ Երէկ ժամի ութսներկուսին, էջմիածնի գաւառի հայերը Ղարաղլաղ գիւղի վրա յարձակվելով տասարները տարան։ Վիրաւորեցին երկու մահմեդական, փախցրին 44 ւսատասար։

—

Ալէքսանդրօպոլում հրացանաձիգ զօրավարամում անկարգութիւններ ծագեցին շնորհիւ այն լուրերի, որ իբր քաղաք են բերվել մինգրելցիներին պատժելու համար։ Հեծեալ օֆիցերը, որ աշխատել է համոզել կէնքերը վայր դնել, մի լաւ ծեծվել է հրացանի կոթով։ Տեղի են ունեցել ձերբակալութիւններ։ Կանչված զօրքը զինաթափ է արել ամենքին։ Հատատիանալով ագիտատորների տարածած լուրերի սխալ մասին, բոլորը հանգստացել են։

(Հեռ. Գործ.)

—

Սեվաստօպոլ, 29 յունիսի։ Ծովապետ Զուխնինը ուշքի չը գալով գիշերվայ ժամը 1-ին հոգին աւանդեց...

«Հեռ. Գործ.»

—

Բաթում, 26 յունիսի

Երէկ գիշեր, ժամի մօտ 1-ին, քաղաքիս 3-րդ մասում 40-ի չափ հրացանի ձայն լսվեց. պատճառը դեռ պարզված չէ։

Այսօր առաւօտեան, ժամի մօտ 4½-ին, քաղաքիս 3-րդ մասում, Գուբիայում արժանիկների գլխաւոր Դիմիտրի Մգելաձէի վրա ռումբ նետեցին. առաջին ռումբը չէր պայթել, երբ Մգելաձէն սկսել էր հրացան արձակել փախչող ռումբ նետողի վրա, նա մի ռումբ էլ էր նետել, որը նոյնպէս չէր պայթել։ Ինչպէս պատմում են, Մգելաձէն, հեռանալով ռումբ նետողին, մօտ 10—15 անգամ հրացան էր արձակել, բայց նրա զինակիցներն էլ նետված ռումբերի պէս անվնաս անցել և հանառակորդներին աչքովել էր փախչել անվնաս։

Ծիշտ Մգելաձէն գուբիացի է։ Ինչպէս պատմում են, վերջին ազատարար շարժման ժամանակներում ոչ մի արարած այնքան չարիք չէ հասցրել Գուբիային, որքան Դիմիտրի Մգելաձէն. նոյնիսկ գեներալ Կրիլովի գործողութիւնները նսեմանում են նրա մասին պատմածների առաջ և այդ գլխաւորապէս նրա համար, որ, որպէս տեղացի, նրան յայտնի էին ամեն մի ծակուծուկ և ամեն մի գաղտնիք ու գործող անձնաւորութիւնները։ Պատմում են, թէ երբ նրան ժամանաւոր խօսակցութիւնների ժամանակ նկատում էին, թէ ինչմէ է այնքան չարիք գործում, նա պատասխանում էր. «Ես գիտեմ, որ վաղ թէ ուշ ինձ սպանելու են գուբիացիք, ուրեմն ես ինչու պիտի խնայեմ նրանց. քանի դեռ կենդանի եմ, ինչ որ ձեռքիցս գայ—կանեմ. չանեմ էլ—միևնոյն է, արդէն անունս փիս է ուրիշ։

—

Բաթում, յունիսի 28-ին։

Յունիսի 26-ին քաղաքիս առաջին մասում ծառայող ոստիկան կազմիր հօշմարկին երեկոյեան դէմ փողոցով անցնելու ժամանակ երեք անծամ ատրճանակ արձակեցին վրան. զինակներից միայն մէկին էր հասել նպատակին և ծանր կերպով վիրաւորել նրան։

Ատրճանակ արձակողներից ոչ ոք չէ բռնված։

Այսօր, ցերեկվայ ժամի մօտ 10-ին, ձայն ատրճվեց, թէ զինւորների մէջ վերջին շարժումների պատճառով, որպէս յանցաւորներ, ակնայինն վաշտից 16 զինւորներ էին բռնել և տանում բանտարկելու համար։

Երէկ մի շշուկ տարածվեց, որպէս թէ զինւորներից ժողովրդին տաղ է եղել, որ ուրբաթ օրը, այսինքն վաղը, ամսիս 29-ին, հակառակ կողմի օրքերի մէջ մեծ ընդհարում պիտի տեղի ունենայ։ Եթէ այդ ճիշտ լինի, որ ներկայ պայմաններում զարմանալի չէ, հասկանալի է, և հարկէ, թէ ինչ կը լինի բաթեումի դրութիւնը, որպէս չորս կողմից պատած զօրանոցներով լի մի քաղաքի։ Վերջապէս գնալով այստեղ էլ են խառնում ամպերը և խիտ փոթորիկ գուշակել տալիս։ Րոպէն որքան լուրջ է, նոյնքան էլ կօմիքական է. ինչպէս ասում են շունը տիրոջը չէ ճանաչում...

Գ. Գրիգորեանց

ՀՈՂԱՑԻՆ ՀԱՐՑԵՐ

XXI

Այսուհետ մենք չենք կարող մանրամասն կերպով առաջ բերել այն ծրագիրները, որոնք կարող են նպաստել գիւղական անտեսութեան բարգաւաճելուն համայնական հողատիրութեան ժամանակ։ Անփոփ կերպով մեր կարծիքը հետևեալն է։

Այն տեղերում, ուր հողը չէ պահանջում յատուկ բարեզարգութիւններ և ընդհանրապէս միատեսակ է, հողերի յաճախակի բաժանումը անհնարին վնասակար չէ և շատ նպաստում է հողի արդիւնքների հաւասարաչափ գասաւորութեան։

Իսկ այնտեղ, ուր հողը պահանջում է առանձին խնամք, օրինակ՝ մանրակրկիտ մշակութիւն, պարարտացում և ուրիշ բարեզարգութիւններ, անհրաժեշտ է, որ մի հողաբաժանութիւնից մինչև միւսը ժամանակամիջոցը փոքր չը լինի, օրինակ հողը չը բաժանվի 2—3 տարին մի անգամ, ինչպէս այդ տեղի ունի հիւսիսում, այլ աւելի ուշ, օրինակ 6 տարին մի անգամ և էլ աւելի ուշ, որպէս զի հողատէրերը, որոնք ծախքեր են արել հողի վրա, կարողանան վերադարձնել իրանց ծախքերը և վարձատրել իրանց աշխատանքը։

Այդտեղ կարելի է նոյնպէս գործադրել և հետևեալ եղանակը. գիւղական հողը վերածել մի քանի գօտիների և նրանցից իւրաքանչիւրում որոշ կարգ հաստատել։ Բացատրենք մեր միտքը օրինակով։ Այն գիւղերում, ուր պարարտացվում է հողի մի մասը (օրինակ Ախալքալաքի և միւս գաւառներում), գիւղական հաւասնական հողը կարելի է բաժանել երկու մասի՝ պարարտացրածի և ոչ պարարտացրածի։ Առաջինը որ գտնվում է գիւղական անտի մօտ և կոչվում է աղբին (հայերէն) կամ նաւուզաքի (վրացերէն) անունների, առհասարակ քիչ է ենթարկվում բաժանման, որովհետև գիւղացիները ցանկանում են իրանց ձեռքին ամուր պահել այն կտորները, որոնք պարարտացրած են և բարեզարգված։ Իսկ ինչ վերաբերում է երկրորդ, աւելի հեռու ընկած, հողերին, որոնք չեն պարարտացրած, նրանց բաժանում են յաճախ և նրանց միջոցով լրացնում առաջին մասի պակասները։

XXII

Ուրիշ դէպքերում, հողաբաժանութեան ժամանակ գիւղացիները աշխատում են կարելին չափ թողնել իւրաքանչիւրի նախկին հողաբաժինը իր ձեռքին և միայն նրանց վրա աւելացնում են նոր կտորներ կամ նրանցից կարում են աւելորդ կտորները հաւասարութիւն ձեռք բերելու համար։ Աւելացնելու և պակասցնելու այդ եղանակը այն յարմարութիւնը ունի, որ տակնուվրա չէ անում եղած մնտեսութիւնը և կարկատում է եղածը։

Ինչ վերաբերում է այն հողերին, որոնց վրա այդիներ են գծված կամ բազմամեայ կուլտուրաներ և մշակութիւններ են հաստատված, այդպիսիները պէտք է ազատ մնան բաժանման գործողութիւնից, քանի որ նրանց վրա գոյութիւն են պահպանում այդ կուլտուրաները։ Եւ եթէ պատահի, որ գիւղական հասարակութիւնը որ և է պայմանով հարկադրված լինի բաժանել այդ հողերը, այն ժամանակ նա պարտաւոր է սարքիներ առաջ ծանուցանել և նախազգուշացնել այդ մասին և մշակէ վարձատրութեան որոշ կարգ այն ծախքերի համար, որ արել են առանձին գիւղացիները իրանց հողաբաժինների վրա։

Իսկ գիւղերի մէջ գործիքներ և տեխնիկական բարեզարգութիւններ մտցնելու համար պէտք է նպաստել ընկերակցութիւնների կազմվելուն գիւղերում և չնայած անել հասարակական դրամական աջակցութեամբ կազմակերպել կրեդիտ, ապահովելու ապրանքների վաճառահանումը, պարզելու փորձերի միջոցով անտեսական բարեզարգութիւնների ձևերը, և այլն։

XXIII

Մի քանի համայնքներում գիւղական անտեսութիւնը ցնծալով է այն բանից, որ գիւղը չափազանց մեծ է և նրա հողերի մի նշանաւոր մասը այնքան հեռու է գիւղական տներից, որ առաջինը՝ չափազանց շատ մեծ ժամանակ է պահանջվում մարդկանց երթևեկութեան համար իրանց անասուններով և երկրագործական գործիքներով դէպի այդ հողերը և դարձեալ դէպի գիւղ, երկրորդ՝ իրապէս անհնարին է դառնում հեռաւոր հողերի պարարտացումը, երբ որ շատ դժուարանում է գիւղական հասխրների ամեն օր ուղարկելը դէպի հեռաւոր արօտները և, այլն։

Եւ հասկանալի է, թէ գիւղատնտեսական նպատակների համար ցանկալի պէտք է համարել աւելի մանր համայնական միութիւնների կազմութիւնը, որոնցից իւրաքանչիւրին անշուշտ կը տրվի գիւղական համայնական հողից համապատասխան տարածութիւնը։

Ձիշտ է, կան հիմնաւոր պատճառներ թէ ինչու շատ տեղ ազգաբնակութիւնը խմբված է խոշոր բազմամարդ գիւղերում. բայց եթէ մի տեղ մի անգամ գիւղական համայնքը եկել է այն եզրակացութեան, որ պէտք է բաժանվել մի քանի փոքր գիւղերի, այն ժամանակ վարչութեան կողմից պէտք է չը յապրուշվեն ոչ մի տրգելք և խոչընդոտ, մինչդեռ շատ յաճախ մենք լսում ենք դանգատներ, թէ նոր գիւղ կազմելուն խանգարող է հանդիսացել վարչութիւնը, որը չէ ցանկանում աւելացնել իր հողերը և աւելացնել հսկողութեան կէտերը իրան յանձնված շրջանում։

Այնտեղ, ուր գիւղացիները ապրում են մեծ գիւղերով, նրանք առաջ ուշ նեն որոշ յարմարութիւններ, և ծախքերի մէջ խնայողութիւններ, որոնցից յիշենք հետևեալները՝ գիւղական կառավարութեան, դպրոցական կարգի և հոգևոր պաշտօնեաների ապահովութիւնը, գպրոցի, եկեղեցու և վաճառանոցների շինութիւնները, հայի շտեմարանների և ուրիշ հասարակական հիմնարկութիւնների պահպանութիւնը։ Կան գիւղեր, որոնք անբաժան մնում են մի տեղում այն պատճառով, որ գիւղական հողի ոչ մի ուրիշ կէտում չը կայ այնպիսի լաւ և առատ ջրի աղբիւր, կամ թէ բնակիչները ապրում են մի այնպիսի տեղում, ուր ամբողջ շրջակայքում բնակված են թշնամի ազգաբնակութիւններ, որոնց յարձակումների դէմ նրանք կարող են դիմադրել միայն հաւաքական խիտ ոյժերով։

Բայց և այնպէս, երբ ինքը գիւղական հասարակութիւնը եկել է այն եզրակացութեան, թէ նա պէտք է բաժանվէ և կազմէ մի քանի փոքր գիւղեր, այն ժամանակ պէտք է ամեն տեսակ արգելքներ և դժուարութիւններ վերացվեն, որպէս զի ազգաբնակութիւնը հնարաւորութիւն ունենայ ինքը տնօրինել իր բաղդը և կեանքը և կարգաւորել իր ցանկացածի պէս իր տնտեսութիւնը։

Ա. Քալանթար

ՇԱՐԺՈՒՄՆԵՐ

—

Մինչդեռ «ազգարարական հարցը» լուծվում է Պետական Դումայում, գիւղացիներն էլ իրանց ուզածի նման են վճռում նրան իրանց տեղերում։ Այդպէս, օրինակ, Լուբենան գաւառի

ՄԱՆՈՒԿ ԱԼԻՔՅԱՆ

ՀՈՒՇԵՐԻ ՀԱՄԱՐ

Ես ուզում եմ ասել ձեզ մի քանի խոսք Մանուկ Ալիքյանի մասին, որ ինձ համար ոչ միայն գրող էր, այլև ընկեր, որի հետ ես ապրել եմ մի քանի տարի։ Ես ուզում եմ ասել ձեզ մի քանի խոսք Մանուկ Ալիքյանի մասին, որ ինձ համար ոչ միայն գրող էր, այլև ընկեր, որի հետ ես ապրել եմ մի քանի տարի։

Մանուկ Ալիքյանը ծնվել է 1902 թվականին Ղարաքիլիսայում։ Նա ծնվել է աղքատ ընտանիքում։ Նրա հայրը՝ Ալիքյան Ավետիսը, եղել է հանքագործ։ Մանուկ Ալիքյանի մայրը՝ Մարիամ Ալիքյանը, եղել է տնային տնտեսուհի։ Մանուկ Ալիքյանը ծնվել է աղքատ ընտանիքում։ Նրա հայրը՝ Ալիքյան Ավետիսը, եղել է հանքագործ։ Մանուկ Ալիքյանի մայրը՝ Մարիամ Ալիքյանը, եղել է տնային տնտեսուհի։

Մանուկ Ալիքյանը սկսել է գրել դեռ պատանի հասակում։ Նրա առաջին հրապարակումները տպագրվել են 1920-ական թվականների սկզբին։ Մանուկ Ալիքյանը սկսել է գրել դեռ պատանի հասակում։ Նրա առաջին հրապարակումները տպագրվել են 1920-ական թվականների սկզբին։

Մանուկ Ալիքյանի ստեղծագործությունները հիմնականում նվիրված են գյուղական կյանքին, գյուղացիների կյանքին։ Մանուկ Ալիքյանի ստեղծագործությունները հիմնականում նվիրված են գյուղական կյանքին, գյուղացիների կյանքին։

Մանուկ Ալիքյանը մահացել է 1941 թվականին։ Մանուկ Ալիքյանը մահացել է 1941 թվականին։

ՄԱՆՈՒԿ ԱԼԻՔՅԱՆԻ ՀՈՒՇԵՐԻ ՀԱՄԱՐ

Ես ուզում եմ ասել ձեզ մի քանի խոսք Մանուկ Ալիքյանի մասին, որ ինձ համար ոչ միայն գրող էր, այլև ընկեր, որի հետ ես ապրել եմ մի քանի տարի։

Մանուկ Ալիքյանը ծնվել է 1902 թվականին Ղարաքիլիսայում։ Նա ծնվել է աղքատ ընտանիքում։ Նրա հայրը՝ Ալիքյան Ավետիսը, եղել է հանքագործ։ Մանուկ Ալիքյանի մայրը՝ Մարիամ Ալիքյանը, եղել է տնային տնտեսուհի։

Մանուկ Ալիքյանը սկսել է գրել դեռ պատանի հասակում։ Նրա առաջին հրապարակումները տպագրվել են 1920-ական թվականների սկզբին։

Մանուկ Ալիքյանի ստեղծագործությունները հիմնականում նվիրված են գյուղական կյանքին, գյուղացիների կյանքին։

Մանուկ Ալիքյանը մահացել է 1941 թվականին։

ՄԱՆՈՒԿ ԱԼԻՔՅԱՆԻ ՀՈՒՇԵՐԻ ՀԱՄԱՐ

Ես ուզում եմ ասել ձեզ մի քանի խոսք Մանուկ Ալիքյանի մասին, որ ինձ համար ոչ միայն գրող էր, այլև ընկեր, որի հետ ես ապրել եմ մի քանի տարի։

Մանուկ Ալիքյանը ծնվել է 1902 թվականին Ղարաքիլիսայում։ Նա ծնվել է աղքատ ընտանիքում։ Նրա հայրը՝ Ալիքյան Ավետիսը, եղել է հանքագործ։ Մանուկ Ալիքյանի մայրը՝ Մարիամ Ալիքյանը, եղել է տնային տնտեսուհի։

Մանուկ Ալիքյանը սկսել է գրել դեռ պատանի հասակում։ Նրա առաջին հրապարակումները տպագրվել են 1920-ական թվականների սկզբին։

Մանուկ Ալիքյանի ստեղծագործությունները հիմնականում նվիրված են գյուղական կյանքին, գյուղացիների կյանքին։

Մանուկ Ալիքյանը մահացել է 1941 թվականին։

ՄԱՆՈՒԿ ԱԼԻՔՅԱՆԻ ՀՈՒՇԵՐԻ ՀԱՄԱՐ

Ես ուզում եմ ասել ձեզ մի քանի խոսք Մանուկ Ալիքյանի մասին, որ ինձ համար ոչ միայն գրող էր, այլև ընկեր, որի հետ ես ապրել եմ մի քանի տարի։

Մանուկ Ալիքյանը ծնվել է 1902 թվականին Ղարաքիլիսայում։ Նա ծնվել է աղքատ ընտանիքում։ Նրա հայրը՝ Ալիքյան Ավետիսը, եղել է հանքագործ։ Մանուկ Ալիքյանի մայրը՝ Մարիամ Ալիքյանը, եղել է տնային տնտեսուհի։

Մանուկ Ալիքյանը սկսել է գրել դեռ պատանի հասակում։ Նրա առաջին հրապարակումները տպագրվել են 1920-ական թվականների սկզբին։

Մանուկ Ալիքյանի ստեղծագործությունները հիմնականում նվիրված են գյուղական կյանքին, գյուղացիների կյանքին։

Մանուկ Ալիքյանը մահացել է 1941 թվականին։

ՄԱՍՆԱՎՈՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՍՆԱՎՈՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ

Электронная типография Т—ва «Геркесъ» Маяг. ул. № 5

ՀԱՍԿԱՑՈՂԱԿԱՆ ԱՆՀԱՏՆԵՐԻ ՈՒՇԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

Ի ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ ԱՆՀԱՏՆԵՐՈՒ ԵՒ ՄԱՍՆԱՒՈՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԵԱՆ ԱՌԱՋԻՆ ՏԱՐԻՆ ՀԱՄԱՐ

ՀԱՍԿԱՑՈՂԱԿԱՆ ԳԻՏԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆ ԱՆՀԱՏՆԵՐՈՒ ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՒԱՔԱԾՈՅ ԺՈՂՈՎԱԾՈՒ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԱՒՐԱՆՈՑԻ ԵՐԵՒԱՆԻ

**ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԱՒՐԱՆՈՑ